

N. 4

JUNY - JULIOL - AGOST DE 1935

Aprofitem l'oportunitat de les vacances estivals, per a posar-nos novament en comunicació amb els nostres protectors i amics per mitjà d'aquest butlletí.

I ho fem amb el goig del deure complet per l'intensitat de la nostra actuació en aquesta darrera tongada, malgrat no haver-nos estat possible actuar només que una vegada davant del nostre públic.

Quan la vetllada de concurs:

Dia de prova que posa en tensió els nervis del temperament més assossegat, per la responsabilitat del moment que cada hu sent pesar sobre seu; i en la que l'Agrupació sortí airosa del seu comès, a l'aguantar-se en l'envejable segon lloc que ja havia aconseguit en el III Concurs.

Classificació esplèndida; més a més si és tè en compte la preparació inusitada amb que totes les agrupacions han anat a la lluita, la qual s'ha presentat en guany aferrissada com mai no havia estat.

Però nosaltres,—que amb els nostres defectes—tenim la qualitat de no deixar-nos enlluernar pel brill afalagador dels èxits, confessem sincerament que no quedarem satisfets de la nostra actuació al Concurs.

El nerviosisme de que parlem més amunt; el fallament d'alguns detalls que no podien fallar; la **guinye**; tot plegat, deslluí bon xic la interpretació d'una obra que teníem sobradament sabuda: La Festa del Carrer i amb ella deixavem esmunyir-nos de les mans un primer premi que ens havíem guanyat indiscutiblement en la comèdia FOC NOU.

I convenirem tots, que calia la nostra rehabilitació davant dels intel.lectuals i elements directius del Teatre Amateur que assistiren a la vetllada; palesant que aquella interpretació havia estat filla d'una desgràcia incompreensible.

Vingué com l'anell al dit l'homenatge a Josep Subirana que devia celebrar-se a Vic, en el que s'havia demanat la nostra col.laboració.

I exigírem la representació per part nostra de LA FESTA DEL CARRER era una qüestió d'honor i d'amor propi, en la que junt amb la dignificació de la ROMEA, hi anava involucrat l'enlairament del bon nom de la ciutat nostrada.

I amb un entusiasme, i amb una abnegació dels quals no us podeu fer càrrec, protectors i amics; treballarem constantment unes quantes vetlles per lograr aquest fi.

Sentíem vivament que això suposés el quedar amb deute d'una vetllada amb vosaltres, del que preguem ens volgeu perdonar, i de la qual procurarem compensar-vos a la vinent temporada.

I anàrem a Vic.

I davant d'un públic nombrós i selectíssim entre el que hi havia la totalitat dels directors del Teatre Amateur, la majoria dels Jurats que actuaren en el Concurs, l'alta intel.lectualitat catalana, i gran nombre de representants de diferents Agrupacions, posàrem LA FESTA DEL CARRER, aquella FESTA DEL CARRER que ens feu perdre l'oportunitat de situar-nos en el lloc més honorable per una agrupació amateur.

I - sigui'ns permesa la immodèstia—a Vic, amb LA FESTA DEL CARRER triomfàrem plenament i absoluta.

No pretindrem descriure l'emoció inesborrable d'aquells moments d'intensitat anímica. Ni podem, ni sabríem.

Uns aplaudiments nutrits i espontànies d'aquells dos mil espectadors; estretes de mà dels uns: abraçades d'aquells: felicitacions dels de més enllà. — Ara us hem